

Psalms 102

Persian Standard Bible of 1895 (Old Persian)

- 1 [دعای مسکین وقتی که پریشان حال شده، ناله خود را به حضور یهوه می‌ریزد] ای خداوند دعای مرا بشنو، و فریاد من نزد تو برسد.
- 2 در روز تنگیام روی خود را از من مپوشان. گوش خود را به من فراگیر، و روزی که بخوانم مرا به زودی اجابت فرما.
- 3 زیرا روزهایم مثل دود تلف شد و استخوانهایم مثل هیزم سوخته گردید.
- 4 دل من مثل گیاه زده شده و خشک گردیده است زیرا خوردن غذای خود را فراموش می‌کنم.
- 5 به سبب آواز ناله خود، استخوانهایم به گوشت من چسبیده است.
- 6 مانند مرغ سقای صحرا شده، و مثل بوم خرابه‌ها گردیده‌ام.
- 7 پاسبانی می‌کنم و مثل گنجشک بر پشتیام، منفرد گشته‌ام.
- 8 تمامی روز دشمنانم مرا سرزنش می‌کنند و آنانی که بر من دیوانه شده‌اند مرا لعنت می‌نمایند.
- 9 زیرا خاکستر را مثل نان خورده‌ام و مشروب خود را با اشک آمیخته‌ام.
- 10 به سبب غضب و خشم تو زیرا که مرا برافراشته و به زیر افکنده‌ای.
- 11 روزهایم مثل سایه زوال پذیر گردیده و من مثل گیاه پژمرده شده‌ام.
- 12 لیکن تو ای خداوند جلوس فرموده‌ای تا ابدالآباد! و ذکر تو تا جمیع نسلهاست!
- 13 تو برخاسته، بر صهیون ترحم خواهی نمود زیرا وقتی است که بر او رأفت کنی و زمان معین رسیده‌است.
- 14 چونکه بندگان تو در سنگهای وی رغبت دارند و بر خاک او شفقت می‌نمایند.
- 15 پس امّت‌ها از نام خداوند خواهند ترسید و جمیع پادشاهان جهان از کبرایی تو.
- 16 زیرا خداوند صهیون را بنا نموده، و در جلال خود ظهور فرموده است.
- 17 به دعای مسکینان توجه نموده، و دعای ایشان را خوار نشمرده است.
- 18 این برای نسل آینده نوشته می‌شود تا قومی که آفریده خواهند شد خداوند را تسبیح بخوانند.
- 19 زیرا که از بلندی قدس خود نگریسته، خداوند از آسمان بر زمین نظر افکنده است.
- 20 تا ناله اسیران را بشنود و آنانی را که به موت سپرده شده‌اند آزاد نماید.
- 21 تا نام خداوند را در صیهون ذکر نمایند و تسبیح او را در اورشلیم،

22 هنگامی که قومها با هم جمع شوند و ممالک نیز تا خداوند را عبادت نمایند.

23 توانایی مرا در راه ناتوان ساخت و روزهای مرا کوتاه گردانید.

24 گفتم، ای خدای من مرا در نصف روزهایم برمدار. سالهای تو تا جمیع نسلها است.

25 از قدیم بنیاد زمین را نهادی و آسمانها عمل دستهای تو است.

26 آنها فانی می‌شوند، لیکن تو باقی هستی و جمیع آنها مثل جامه مندرس خواهند شد. و مثل ردا آنها را تبدیل خواهی کرد و مبدل خواهند شد.

27 لیکن تو همان هستی و سالهای تو تمام نخواهد گردید.

28 فرزندان بندگان باقی خواهند ماند و ذریت ایشان در حضور تو پایدار خواهند بود.